

(375) — Ἀταλά, ἡ οἱ Ἐρωτεῖς δύο ἀγρίων ἐγχωρίων τῆς θερείου Ἀμερικῆς ποίησα τοῦ Φραντζίσκου Αὐγούστου Σκτοβριέν· μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν μιξοδάρδαρον ἑλληνικὴν φωνήν. Ἐντίθετος, 1803. Παρὰ Ηάνω Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

ΣΩΜΕΙΩΣΙΣ. Ήλπιοελληνικὴ μετάφρασις αὗτη εύχαριστησε μεγάλως τὸν περιώνυμον κιαζατικὸν συγγράφει καὶ πολιτικὸν ἀνδραῖ της Γαλλίας Σκτοβριέν. Ιδοὺ τίνι τρόπῳ ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς εἰς τὸ πόνημά του Περιήγησις τῆς Ελλάδος, ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος τῶν Ἀπάντων αὐτοῦ. Oeuvres de Chateaubriand.

Paris, 1838. Τόμ. I'. σελ. 86. Mes hôtes me montrèrent avec empressement des traductions imprimées de quelques ouvrages français; c'est, comme on sait, le *Télémaque*, *Rollin*, etc., et de nouveautés publiées à Boucharest. Parmi ces traductions, je n'oserais dire que je trouvai *Atala*, si M. Stamatî ne m'avait aussi fait l'honneur de prêter à ma Sauvage la langue d'Homère. La traduction que je vis à Misitra n'étoit pas achetée; traducteur étoit un grec natif de Zante; il s'étoit trouvé à Venise, lorsque *Atala* y parut en italien, et c'étoit sur cette traduction qu'il avoit commencé la sienne en grec vulgaire.

(376) — Διδασκαλία παραινετικὴ περὶ τῆς χρήσεως τῆς Δαμαλίδος, παρά τινος φιλευσεβοῦς καὶ φιλανθρώπου ἀνδρὸς, καὶ ἡ κατ' αὐτὴν διατριβὴ τοῦ ἔξοχωτάτου ἰατροφιλοσόφου κυρίου Λουδοβίκου Καρένου· τύποις ἐκδίδεται πρὸς κοινὴν ὥρείταιαν, ἵνα διανέμηται δωρεὰν τοῖς ἐφιεμένοις. Ἐν Βιέννῃ, 1805. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. εἰς 8^η.

(377) — Ἀθανασίου Χριστοπούλου Γραμματικὴ τῆς Αἰολοδωρικῆς, ἢτοι τῆς ὁμιλουμένης τορινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσας. Ἐν Βιέννῃ. Παρὰ Ιωάννα Σγραίμβλ. 1805, εἰς 8^η.

(378) — Ἀθανασίου Χριστοπούλου Δρᾶμα Ἡρωῖκὸν εἰς τὴν Αἰολοδωρικὴν διάλεκτον. Ἐν Βιέννῃ. Παρὰ Ιωάννα Σγραίμβλ. 1805. εἰς 8^η.

(379) — Στοιχεῖα τῆς Μεταφυσικῆς ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, διακόνου ἔτι ὄντος, καὶ ἀλλαχοῦ σχολαρχοῦντος τοῖς αὐτοῦ ἀκροωμένοις πρώην ἀναπτυσσόμενα. Νῦν δὲ παρὰ τῶν Ζωσιμάδων αὐταδέλφων Ἀναστασίου, Νικολάου, Ζώη, καὶ Μιχαήλ., τοῖς ὁμογενέσι φιλολόγοις φιλοτίμῳ ὀπάρχονται· τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν, τύποις ἐκδοθένται, ἐπιστασίᾳ Σπυρίδωνος Βλαχυτᾶ. Ἐνετήσιν· 1805. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. Τόμ. 3. εἰς 8^η.

(380) — Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς Φιλοσόφοις, ἃ τοι τὰ περὶ τῶν φύσεις ὄντων φιλοσοφούμενα, ἐπιτετμημένως μὲν, σαφῶς δὲ ὡς οἶόν τε ἐκ διαφόρων φιλοσόφων συντεθέντα ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυρίου Εὐγενίου Βουλγάρεως, ιεροδιακόνου ἔτι ὄντος, καὶ σχολαρχοῦντος ἐν τε Ἰωαννίνοις, καὶ ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρ' αὐτῷ μαθητῶν· τὰ νῦν δὲ τύποις ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Αὐταδελφότητος τῶν Ζωσιμάδων Α. καὶ Ν. καὶ Ζ. καὶ Μ. ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλεπιστήμοσιν Ἐλλήνων νεανίσκοις, Ἐν Βιέννῃ· ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη, 1805. εἰς 4^η.

(381) — Περὶ συστήματος τοῦ Παντὸς ἐπίτομος ἔκθεσις, σαφῶς ὡς οἶόν τε ἐκ διαφόρων φιλοσόφων ἔρανισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ιεροδιακόνου ἔτι ὄντος, καὶ σχολαρχοῦντος ἐν τε Ἰωαννίνοις, καὶ ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρ' αὐτῷ μαθητῶν· τὰ νῦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐταδελφότητος τῶν κυρίων Ζωσιμάδων Α. καὶ Ν. καὶ Ζ. καὶ Μ. ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλεπιστήμοσιν Ἐλλήνων νεανίσκοις. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. 1805. εἰς 4^η.

(382) — Α. Τακουετίου Στοιχεῖα Γεωμετρίας μετὰ σημειώσεων τοῦ Οὐίστωνος, ἐξελληνισθέντα μὲν ἐκ τῆς λατίνιδος φωνῆς ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ἵεροδιακόνου ἔτι ὄντος, καὶ σχολαρχοῦντος ἐν τε Ιωαννίνοις, καὶ ἐν τῇ Ἀθωνιάδῃ Ἀκαδημίᾳ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρ' αὐτῷ μαθητιώντων· τὰς νῦν δὲ τύποις ἐκδιθέντα ὑπὸ τῆς Αὐταδελφότητος τῶν Ζωσιμάδων Α. καὶ Ν. καὶ Ζ. καὶ Μ. ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλεπιστήμοσιν ‘Ελλήνων νεανίσκοις. ’Εν Βιέννη, ἐν τῇ ‘Ελληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. 1805. εἰς 4^{ον}.

(383) — Σχόλια εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον τῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Γραμματικῆς, συντεθέντα εἰς τὴν Λατινικὴν διάλεκτον παρὰ Ἡλίου Ἀιδ. Βουρδιγαληναλου· ἀπὸ δὲ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετενεχθέντα καὶ παραδείγμασι πλείστοις διασαφηνισθένται ὑπὸ Ηὔγενίου τοῦ Βουλγάρεως κ.τ.λ. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθένται δαπάνῃ τῶν αὐταδέλφων Ζωσιμάδων. Ἐν Ειέννη. Παρὰ Ἰωάννα Σχραίμβλ. 1805. εἰς 8^ο.

(384) — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν Γ. Ι. Σ. Γρα-
νεζάνδου, περιέχουσα τὴν Μεταφυσικὴν καὶ τὴν Λογικὴν,
ἔξιλληνισθεῖσα μὲν ἐξ τῆς Ακτινίδος φωνῆς ὑπὸ τοῦ Πα-
νιερωτάτου Ἀρχιεπ. Κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως,
ἔκδοθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Ζωσιμάδων, ἐπιστασίᾳ Σ. Δ. Ἐν
Μόσχῃ ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφείῳ, παρὰ Λιούμπη,
Γαρίω καὶ Ποπόβ. αὐτέ, 1805. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ήπο τῶν ἀρχικῶν ψηφίων Σ. Δ. κρύπτεται τὸ διάνοια τοῦ λογίου ἀνδρὸς Σπυρίδωνος Δεστούνη.

(385) — Χρηστοήθεια πρὸς διακόσμησιν ἡθῶν τῶν νέων πάνυ λυσιτελὴς, ἐξ τῆς Λατινίδος μὲν ποτὲ εἰς ἀπλῆν μετενεχθεῖσα φράσιν, κοσμηθεῖσα δὲ τῷ κάλλει τοῦ ἔλληνεικοῦ

χαρακτήρος· καὶ ἐν τισι προσαυξηθεῖσαι χάριν τῶν σπουδαίων ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστου Κυρίου Ἀντωνίου τοῦ Βαζαντίου· ἥδη τρίτον ἀκριβῶς διορθωθεῖσαι τύποις ἔξεδόθη. Ἐνετίησιν. 1805. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰδετὸν ἀριθμὸν 336. Μετεπιπώθη δὲ ἐκ τετάρτου τὸ 1810 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

(386) — Κανονισμὸς τῆς Ναυτιλίας τῆς Ἰονικῆς Πολιτείας. Ἐν Κερκύρᾳ, 1805. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος εἶναι ἀπλῇ μετάρραστος Ἰταλικοῦ καιμένου, καὶ ἐτυπώθη ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυνερνήσεως, τῇ μόνῃ ὑπαρχούσῃ τότε ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ, καὶ διευθυνομένῃ ὑπὸ Διονυσίου Σαραντοπούλου ἐκ Ζακύνθου.

(387) — Φροντίσματα τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀοιδέμου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ ἐξ ἀπορρήτων. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα ἀναλώμασι τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐγενεστάτου Αὐθέντου καὶ Ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας Κυρίου Ἀλεξάνδρου Κωνσταντίνου Μουρούζη Βοειόδα. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ ἐλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη, 1805. εἰς 4^η.

(388) — "Χυνος εἰς τὸν ὑψηλότατον, σοφώτατον, θεοσεβέστατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον Ἰωάννην Κωνσταντίνον Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντην Βοειόδαν καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας συντεθεὶς καὶ στιχουργηθεὶς ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τοῦ ἐν Ἱερεῦσιν ἐλλογίμου διδασκάλου Πολυζώη Κοντοῦ, τοῦ ἐξ Ἰωαν. Ἐν Βιέννῃ, 1805. εἰς 4^η.

(389) — Ἰστορία, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχεται ὁ Βίος καὶ ἡ ἀνδραγαθίας τοῦ περιβοήτου Βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, υἱοῦ τῶν θαυμαστῶν Βασιλέων Φιλίππου καὶ Ὄλυμπιάδος. Νεωστὶ τυπωθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. Ἐνετίησιν, αὐτέ. 1805. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(390) — Τὶ πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ Γραικοὶ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις; διάλογος δύο Γραικῶν κατοίκων τῆς Βενετίας, ὅταν ἤκουσαν τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος. Εἰς τὴν Βενετίαν, ἐκ τῆς τυπογραφίας Χρυσίππου τοῦ Κριτούλου, μηνὸς Δεκεμβρίου, ἔτους 1805. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο ανώνυμος συγγραφεὺς τοῦ πατριωτικοῦ φυλλαδίου τούτου είναι ὁ Ἀδριαντίος Κορχῆς, διτεῖς τέσσαρα ἐτη πρότερον ἐτύπωσεν ἐπίσης ἀνωνύμως τὸ Σά.Ιπιτρα Πολεμιστήριον, ἐν Παρισίοις, καὶ δχι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ τυπογράφῳ Εβεράρτ, παρὰ τοῦ ὅποιου ἐτυπώθη καὶ τὸ ταύτην φυλλάδιον καὶ δχι ἐν Βενετίᾳ, εὑρισκομένη τότε ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Αὐτορίας.

(391) — Πρόδρομος Ἐλληνικῆς Εἰδήσοθήκης, περιέχων Κλαυδίου Λιβιανοῦ τὴν ποικίλην ιστορίαν, Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ καὶ Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ σωζόμενα· οἵτινες προσετέθησαν καὶ ὅραχεται σημειώσεις, καὶ στεγασμοὶ αὐτοσχέδιοι περὶ τῆς Ἐλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσσης· φιλοτίμωρ δαπάνη τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδείας ἔνεκα τῶν τὴν Ἐλλάδα φωνὴν διέδικτον Ελλήνων. « Ἀνθρώπος, παιδείας μὲν ὄρθης τυγχὼν καὶ φύσεως εὔτυχος, θειότατον, ἥμερώτατόν τε ζῶν γίγνεσθαι φιλεῖ· μήτικαν δέ, ή μή καλῶς τραφέν, ἀγριώτατον τῶν δσα φύει γῆ. Ηλάτων, περὶ νόμ. σ'. σελ. 765. » — Ἐν Ηρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου. φωέ. εἰς 8^η.

(392) — Θουκυδίδου Ὁλέρων περὶ τοῦ Ηελοποννησιακοῦ πολέμου Εἰδήσια διτά, μεταφρασθέντα, σχολιασθέντα τε καὶ ἐκδοθέντα τύποις παρὰ Νεοχύτου Δούκα. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ Ἰωάννη Σχραίμηλ. 1805—1806. Τόμ. 10. εἰς 8^η.

(393) — Γενουηνίου Στοιχεῖα τῆς Μεταφυσικῆς, ἐξελληνισθέντα μὲν ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου χυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως κ. τ. λ. Ἐν Βιέννῃ. 1806. Ἐν τῇ Ἐλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μεταφράσθεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλώσσαν μετεφράσθη ἐλληνιστὶ ὑπὸ αὐτονόμου τινὸς καὶ ἐτυπώθη τὸ 1802 ἔτος. Μὲ τὸν ἀριθμὸν 339 τοῦ παρόντος Καταιόγου.

(394) — Δημητρίου Παναγιωτάμπου τοῦ Γοβδελᾶ, δόκτορος τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, Στοιχεῖα Ἀλγεόρας. **Οδοῦ Λαζηματικῆς μέρος Α'.** Ἐν "Αγλῇ τῇ Μαγδανοργικῇ" Γύποις Φριδ. Αὔγ. Γρούνερ, 1806. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ Β'. μέρος τοῦ συγγράμματος τούτου δὲν ἔξεδοθη, ως αναφέρει ὁ Λόγιος Ἐργαῖς τοῦ 1811 ἔτους, σ. 79. μὲ τὰς ἐφεξῆς λέξεις· «Λί καρικαὶ τεριστάσεις ἐμπόδισκη τὸν συγγράφεις ἀ ἐξανακούθησῃ τὴν τῶν λοιπῶν μερῶν ἐν γεωγράφοις σωζομένων ἐδοσιν.»

(395) — Ἰδία γενικὴ περὶ τῶν ιδιοτήτων τῶν σωμάτων, καὶ περὶ τῆς φύσεως, καὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ θερμαντικοῦ Ἐρανισματοῦ κατὰ τὸ 1806. Ἐν τῇ Λεξέρνῳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Θωμᾶ Μάζι καὶ συν. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφέν; τοῦ ἀνανόμου φυσικοῦ πονηματίου τούτου εἶναι ὁ περιώνυμος Ἰωάννης Κωλέττης, εἰς τὸν ίστορικῶν ἀνδρῶν τῆς αναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Τοῦτο αναφέρει καὶ ὁ Iken ἐν τῷ συγγράμματί του Leukothea, τόμ. 6'. σ. 180 γράφων, Koletti, Leibarzt und Minister: Ueber die Eigenschaften der Körper, der Wärme u. s. w. Livorno. 1806.

(396) — Ἰστορία τῆς Βλαχίας Πολιτικὴ καὶ Γεωγραφικὴ ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης αὐτῆς καταστάσεως ἕως τοῦ 1774 ἔτους, νῦν πρῶτον φιλοτίμῳ διαπάνη ἐκδοθεῖσα τῶν τιμιωτάτων καὶ φιλογενῶν αὐταδέφων Τουνουσλῆ. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ Γεωργίῳ Βεγδότῃ. 1806. εἰς 8^{ον}.

(397) — Ἰστορία Καρόλου τοῦ ι⁶. Βασιλέως τῆς Σουεδίας, μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὴν καθομιλουμένην τῶν Γραικῶν γλῶσσαν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Τζεγαρᾶ. ἀφιερωθεῖσα δὲ τοῖς ἐντευξομένοις φιλογενέσι καὶ φιλοτοροσι διὰ προσεχοῦς ἐπιστασίας Ἀρχιμανδρίτου Ἀν-

Θίμου Γαζῆ Μηλιώτου. αὐτός. ἐν Βενετίᾳ, 1806, τύποις
Πάνου Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(398) — Ἰστορία τοῦ Ἡμπερέου, υἱοῦ τῶν Βασιλέων τῆς
Προδέντζας· νεωστὶ τυπωθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορ-
θωθεῖσα. αὐτῷ. Ἐνετήσι, 1806. Παρὰ Πάνῳ Θεόδοσίου.
εἰς 8^η.

(399) — Στοιχεῖα τῆς Γενικῆς Ἰστορίας παλαιᾶς τε
καὶ νεωτέρας· συντεθέντα μὲν εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον
παρὰ τοῦ Αββᾶ Μιλλιότ, μεταφρασθέντα δὲ εἰς τὴν ἡμε-
τέραν ὑπὸ Γρηγορίου Ἱερ. Κωνσταντᾶ, τοῦ Μηλιώτου, καὶ
Ζήσου Κάδρα, ἴατροῦ ἐξ Ἀμπελακίων, εἰς χρῆσιν τῶν Ἐλ-
ληνικῶν Σχολείων. Ἐνετίησι, παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου· ἔτει
σωτηρίω 1806. Τόμοι 2. εἰς 8·.

(400) — Γραμματικῆς Γαλλικῆς ἀκριβῆς Διδασκαλίας τοῦ ὑψηλοτάτου, θεοσεβεστάτου καὶ σοφιωτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας Κυρίου Κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Κωνσταντίνου Καρατζᾶ. Ἐν Βιέννῃ· ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργ. Βενδότου. 1806. εἰς 8^η.

(401) — Ὑποθῆκαι πάνυ ὠφέλιμαι, καὶ ἀναγκαῖαι
δι' ὅσους ἐπιθυμωῦν νὰ ζήσουν μετὰ καλῆς καὶ ἐντίμου συ-
ναναστροφῆς, καὶ νὰ περάσουν τὴν ζωὴν των ἄλυπον, καὶ
εὔτυχη. Μεταφρασθεῖσαι ἐξ τῆς Ἰταλίδος εἰς τὴν ἡμετέραν
διάλεκτον παρὰ Χριστοφόρου Κοκάλη τοῦ Κυπρίου, Καγ-
γελαρίου τοῦ ἐν Τεργέστῃ (sic) γένους τῶν Γραικῶν, καὶ
παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαι. Ἐν Τεργεστίῳ, 1806. Ηαρὰ Γασπά-
ρω Βάτι. εἰς 8^η.

(402) — Ἐλληνικὴ Νομαρχία, ὅτος Λόγοι περὶ ἐλευθερίων, διὸ οὐ ἀποδεικνύεται, πόσον εἶναι καλλιωτέρα ἡ Νομαρχικὴ διοίκησις ἀπὸ τὰς λοιπάς, ὅτι εἰς αὐτὴν μόνον φυλάττεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου· τί ἐστι ἐλευθερία, ὅπόσων μεγάλων κατορθωμάτων εἶναι πρόξενος, ὅτι τάχι-

στα ἡ 'Ελλὰς πρέπει νὰ συντρίψῃ τὰς ἀλύσους της' ποῖαις ἐστάθησαν κι αἰτίας ὅποῦ μέχρι τῆς σήμερον τὴν ἔφύλαξιν δούλην, καὶ δποῖκι εἶναι ἐκεῖναις ὅποῦ μέλλει νὰ τὴν ἐλευθερώσωσι. Συντεθεὶς καὶ τύποις ἐκδοθεὶς ἴδιοις ἀναλόγωμασι πρὸς ωφέλειαν τῶν Ἐλλήνων παρὰ Ἀνωνύμου τοῦ 'Ἐλληνος. 'Ἐν Ἰταλίᾳ, 1806, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώνυμος οὗτος Ἐλλην εἶναις ἡ ἡξ Ἰωαννίνων Σπυρίδων Σπάγγος, ὃστις ἐτύπωσε τὸ πόνημά του ἐν Ἀμστερδαμῷ, καὶ σχι ἐν Ἰταλίᾳ.

(403) — Λεξικὸν Ἰταλο-Γραικικὸν, ἐρανισθὲν ἐκ τοῦ μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Κρούσκας, παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ· ωφελιμώτατον πᾶσι τοῖς ποθοῦσι μαθεῖν τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον, ἀναγινώσκειν τα ὄρθιας καὶ μεταγλωττίζειν τὰ αὐτῆς βιβλία· Περιέχον εἰσέτι ἐν τῇ ἀρχῇ Πραγματείαν τινὰ διηρημένην εἰς δύο βιβλία, ὃν τὸ μὲν ἐστὶ περὶ Ἰταλικῆς Ὁρθογραφίας, τὸ δὲ περὶ Προσῳδίας καὶ Προφορᾶς· 'Ἐν δὲ τῷ τέλει ἐν Λεξικὸν Γεωγραφικόν. 'Εκδοσις Δευτέρα. 'Ἐνετίσσι, 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἱδε τὸν ἀριθμὸν 226 περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως.

(404) — Μαθήματα τῆς Ναυτικῆς ἐπιστήμης, ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἐλλήνων διάλεκτον μεταφρασθέντα παρὰ Θ. Ρ. τοῦ Μ. Παρὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων φιλοτίμῳ δαπάνῃ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τῇ φιλομούσῳ Ἐλληνικῇ νεολαίᾳ. 'Ἐν Βονωνίᾳ τῆς Ἰταλίας, 1806. Παρ' ἀδελφοῖς Μάζῃ, καὶ συντρόφῳ. Τόμος 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἱπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Θ. Ρ. τοῦ Μ. καλύπτεται τ' ὅνομα τοῦ μεταφράστοντος Ἀθανασίου Ρώμπαππα τοῦ Μουδανιώτη, ὃς ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Προτίμου του.

(405) — Γραμματικὴ ἀπλοελληνική, σχεδιασθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβαρέως, τοῦ ἐκ Κλεισούρας

τῆς Μακεδονίας, εἰς χρῆσιν τῶν ὄμογενῶν νέων, καὶ ἐκδοθεῖσα σιλοτίμῳ διπάνη τῶν χυρίων αὐταδέλφων Δαρθάρεων. Ἐν Βιέννη, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη, 1806. εἰς 8^η.

(406) — Ἐκ τῶν ὑπομνηματικῶν παρεκθολῶν τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ιεροδιακόνοις Νεοφύτου τῶν εἰς τὸ τέταρτον τῆς χραιματικῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ Κριτικαὶ Ἐπιστάσεις, ἐκτεθεῖσαι μὲν καὶ φιλοπονηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου χυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, ιεροδιακόνου ἔτι ὄντος, καὶ σχολαρχοῦντος ἐν τε Ἰωαννίνοις, καὶ ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ καὶ ἐν Κωνσταντινούπολει, πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρ' αὐτῷ μαθητιώντων· τὰς ἦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῆς φιλογενοῦς αὐταδελφότητος τῶν χυρίων Ζωσιμάδων Α. καὶ Ν. καὶ Δ. Μ. ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι διωρεάν τοῖς φιλεπιστήμοσι τῶν Ἑλλήνων νεανίσκοις. Ἐν Βιέννη, 1806. τύποις Σχραιμβλείοις. εἰς 8^η.

(407) — Ὄνομαστικὸν περὶ τοῦ Παντὸς Ἰωάννου Ἀμώτου Κομενίου. Μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Λατινικῆς διαλέκτου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρὰ τοῦ ἐν Ιεροδιακόνοις ἐλαχίστου Ἀνθίμου, Παπᾶ, τοῦ ἀπὸ τῆς Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας. Διδασκάλου δὲ τοῦ κατὰ τὸν Νεόφυτον Ἑλληνικοῦ Σχολείου (πόλιν τῆς Ηανονίας ἐλευθέραν.) Τύποις ἐκδοθὲν φιλοτίμῳ διαπάνη τοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν Νεόφυτον Γραικῶν χρησιμωτάτου ἐν πραγματευταῖς Κυρίου Ἰωάννου Στάϊκη, τοῦ Μακεδόνος. Ἐν Πέστη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ματθαίου Τράττνερ, 1806. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως εἶναι καὶ Γερμανικὴ μετάφραση.

(408) — Εἰδύλλιον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτῆς αὐτοκρατορικὴν ὑψηλότητα χυρίαν Μαρίαν Παυλωνίαν, μεγάλην ἡγεμονίδα πασῶν τῶν Ῥωσοιῶν, ἡγεμονίδα κληρο-

νόμον τῆς Σαξονεζίαμαρικῆς 'Πγεμονίας κτλ. κατὰ τὴν αἵσιον καὶ γχρυμότυνον τῶν αὔτης γενεθλίων πανήγυριν, ὑπὸ 'Αναστασίου Π. Γεωργίου Φιλεππουπολίτου, ὑφ' οὗ καὶ εἰς τὴν Μάκλειδα φωνὴν μεταπέφρασται. 'Ἐν Ἰένη, 1806. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Θωάνου Μιχαήλ Μαούκε. εἰς 8^η.

(409) — **Ελληνικός Καθρέπτης**, οὗτοι σύντομος βιογραφία τῶν ἔκτιστων τοῦτο. αἰώνος ἀκμασάντων 'Ελλήνων καὶ τινῶν ἐπαληταστατικῶν συγγραφέων κατὰ χρονολογικήν πρόσοδον, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν σωζόμενων καὶ τύποις ἐκδιδομένων συγγραμμάτων καὶ τῶν ἀρίστων ἐκδόσεων. 'Ἐκ οἰκεόρων συγγραφέων συνεργαζούσεις ὑπὸ Δημητρίου 'Αλεξανδρίδου, ἵατροῦ, τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας, πρὸς χρήσιν τῶν σπουδαζόντων νέων. 'Ἐν Βιέννη, τύποις Σχραιμ-θείοις. 1806. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. 'Η Βιογραφία αὕτη εἶναι λίγην ἀτελής.

(410) — Γολδσμίθ ἴστορία τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τῆς πρώτης καταστάσεως τῶν 'Ελληνικῶν πραγμάτων ἄχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν 'Οθωμανῶν. 'Ἐκ τοῦ 'Αγγλικοῦ νῦν πρῶτον μεταφρασθεῖσα καὶ μετὰ σημειώσεων ἐπαυξηθεῖσα, ὑπὸ Δημητρίου 'Αλεξανδρίδου, ἵατροῦ, τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας. Μεθ' ἐνὸς Γεωγραφικοῦ Πίνακος τῆς 'Ελλάδος. 'Ἐν Βιέννη, 1806. Τύποις Σχραιμθείοις. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

(411) — Γολδσμίθ ἴστορία τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τῆς πρώτης καταστολῆς τῶν 'Ελληνικῶν πραγμάτων ἄχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν 'Οθωμανῶν. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς 'Αγγλικῆς διαλέκτου κατὰ τὴν νεωτέρην ἐν Λονδίνῳ ἐκδοσιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς τῶν 'Ελλήνων διάλεκτον, ἅμα δὲ καὶ ἐπαυξηθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου 'Αλεξανδρίδου, ἵατροῦ, τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας, καὶ μέλους ἀντιπιστέλλοντος τῶν ἐν Ἰένη ἐται-

ριῶν, τῆς τε Ὁρυχτολογικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς. "Ἐκδοσις δευτέρᾳ ἐπιδιωρθωμένη καὶ ἐπηυξημένη, ἐν ᾧ καὶ προσετέθη Τόμος Γ'. περιέχων τὴν Βυζαντινὴν ἴστορίαν καὶ σύντομον πραγματείαν περὶ ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν· ἅμα δὲ καὶ περὶ θρησκείας, ἡθῶν καὶ ἔθεμων τῶν Ἑλλήνων. Μεθ' ἐνὸς γεωγραφικοῦ Πίνακος τῆς Ἑλλάδος. 'Ἐν Βιέννῃ, τύποις Βενδοτίοις. 1807. εἰς 8^{ον}.

(412) — Μελετίου Γεωγραφία παλαιά τε καὶ νέα, εἰς κατενὴν διάλεκτον χάριν τῶν πολιτῶν τοῦ ἡμετέρου γένους· πλείστοις δὲ σημειώμασιν ἐπαυξηθεῖσα μετὰ καὶ τινῶν παραρτημάτων, καὶ πέντε γεωγραφικῶν πινάκων, καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα, ἐξεδόθη ἦδη τὸ δεύτερον ὑπὸ Ἀνθίμου Γαζῆ, τοῦ Μηλιώτου. 'Ἐν Βενετίᾳ. Τύποις Πάνου Θεοδοσίου, 1807. Τόμ. 4. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, ὡς εἴδομεν ἐν τῷ ἀριθ. 87 τοῦ παρόντος Καταλόγου, εἶναι μονότομος, καὶ εἰς φύλλον.

(413) — Βιβλιοθήκης Ἑλληνικῆς βιβλία δύο, περιέχοντα κατὰ χρονικὴν πρόοδον τὰς περὶ τῶν ἔξοχων Ἑλλήνων συγγραφέων βεβαιοτέρας εἰδῆσεις· συνεργανισθέντα ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων Κριτικῶν, καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ Ἀνθίμου Γαζῆ, τοῦ Μηλιώτου. 'Ἐν Βενετίᾳ, ἐτεις τῷ σωτηρίῳ Χ ΠΗΗΗΠΙ. 1807, ἐκ τῆς τυπογραφίας Πάνου Θεοδοσίου. Τόμ. 2. εἰς 8^{ον}.

(414) — Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐλευθερωμένη. Ποίημα ἡρωϊκὸν τοῦ Τορκουάτου Τάσσου, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἐποποιίας εἰς τὴν ἀπλῆν Ἑλληνικὴν διάλεκτον κατὰ στιχουργίαν μετά τινων ὑποσημειώσεων, καὶ καλλωπισθὲν μεθ' ὄλων τῶν χαλκογραφιῶν του, παρὰ τοῦ Δημητρίου Γουζέλη Ζακυνθίου. πρώτη ἔκδοσις. Εἰς Ἑνετίαν, καὶ τύποις Πάνου Θεοδοσίου, 1807. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ μετάφρασις αὕτη ἀφιερώθη παρὰ τοῦ μετα-

φραστοῦ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Ναπολέοντα, ὃς δεῖγμα πιστοῦ ὑπηκόου, τεθίσας τῆς θυτανήσου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὑπὸ τῆς προστασίας του, διὰ τῆς ἐν Τιλσίττι συνθήκης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

(415) — 'Επιτομὴ ιστορίας τῆς Ἑλλάδος, συνεργα-
νισθεῖσα μὲν ὑπὸ Γ. Δ. τοῦ ἐν Λιβύηνῳ Ἑλληνομουσείου,
τύποις δὲ ἐκδοθεῖσας ἀδρᾶς δαπάνῃ τῆς πανεντίμου ἀδελφό-
τητος τῶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. 'Επι-
στασίᾳ καὶ διορθώσει Σ. Β. Ἐν Βενετίᾳ, 1807. Παρὰ Νικο-
λαό Γλυκεῖ. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὡπό τῶν ἀσχικῶν στοιχείων Γ. Δ. καλύπτεται
τ' ὅνομα τοῦ συγγραφέως Γρηγορίου Παλιούρα, μετὰ ταῦτα Πα-
λιούριτου, διδασκάλου τοῦ ἐν Λιβύῃ σχολείου, καὶ ὑπὸ τῶν
ἔτερων Σ. Β. τ' ὄνομα Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Μετεπιπόθη δὲ
τὸ 1815 ἔτος παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ, καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ
ἰδίου διορθωτοῦ Σ. Β.

(416) — 'Επιτολὴ τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Εὐγενίου,
Ἄρχιεπισκόπου πρώην Σλαβηνίου καὶ Χερσονός. "Ἐκδοσις
δευτέρα. Ἐν Βιέννῃ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργ. Βενδό-
του, 1807. εἰς 12^η μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ἐπιτολὴ αὗτη, συγχειμένη ἐξ 62 σελίδων,
εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ Εὐγενίου εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ πονημάτιον,
ἐπιγραφόμενον *Kaioukīnīmata*, καὶ δημοσιευθεῖν ἐν Βιέννῃ ὑπὸ¹
Ἀθανασίου Ψαλίδα, θέλοντος νὰ ἐπικρίνῃ τὴν Λογικὴν τοῦ Εὐ-
γενίου. Ἀγνοῶ δὲ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀ. ἐκδόσεως τῆς ἀπαν-
τήσεως τοῦ Εὐγενίου, καθὼς καὶ τὴν τῆς ἐπικρίσεως τοῦ Ψαλίδα.

(417) — 'Ισοκράτους Λόγοι καὶ 'Επιτολαὶ μετὰ σχο-
λίων παλαιῶν· οἵτις προσετέθησαν σημειώσεις, καὶ τῶν Αὐτο-
σχεδίων στοχασμῶν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσ-
σης ἀκολουθίας· φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμά-
δων, παιδείας ἐνεκά τῶν Ἑλλαδας φωνὴν διδασκομένων
Ἑλλήνων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Δι-
δότου· αὐτός. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῇ Προμετωπίδι τοῦ πρώτου μέρους ὁ ἐκ-

δότης Κοραῆς κατεχόμενε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «Μηδὲ κα-
κά ταγνῶς τῶν ἀνθρώπων τισαύτην δυστυχίαν, ὡς περὶ μὲν τὸ
πθηρία τέχνας εὑρήκαμεν, αἷς αὐτῶν τὰς ψυχὰς ἡμεροῦμεν, καὶ
τὸ πλεῖστον αἴσιας ποιοῦμεν, τραῦς δὲ αὐτοὺς οὐδὲν ἀν πρὸς ἀρετὴν
πώφελόσαιμεν. Ισοχράτης πρὸς Νικοκλ. σελ. 14.»

Ἐν δὲ τῇ τοῦ δευτέρου μέρους τὴν ἐφεξῆς· «Οἱ τῆς ἔκυτῶν
διανοίας ὄλιγωροῦντες λελήθασι σφᾶς αὐτοὺς ἀμα τῷ τε φρονεῖν
ἄμε νον καὶ τοῦ βέλτιον τῶν ἀλλὰν πράττειν ὄλιγωροῦντες. Ισο-
χράτης Συμμαχ. σελ. 164.» Τὸ παρόν σύγγραμμα εἶναι συνέχεια
τοῦ Ηροδότου τῆς 'Ελληνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Κοραῆ.

(418) — Εὐτροπίου 'Επιτομὴ τῆς 'Ρωμαϊκῆς ιστορίας
εἰς Βιβλία δέκα. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν
'Ελληνίδα παρὰ Παιανίου, κάντεῦθεν αὖθις εἰς τὴν συντίθως
διμιλουμένην παρὰ Νεοφύτου Δούκα, παρ' εῦ καὶ ἐξεδόθη.
Ἐν Βιέννη, 1807. Τομ. 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ μὲν Α'. τόμος ἐτυπώθη ἐν τῇ τυπογραφίᾳ
Γεωργίου Βενδότου, καὶ περιέχει τὸ ιστορικόν. Ὅ δὲ Β'. ἐτυπώ-
θη παρὰ Ιωάννα Σγρούμη, καὶ περιέχει τὸ παρὰ Νεοφύτου συνε-
ρανισθὲν Λεξικὸν τῶν ἐρδύξων ἀρδρῶν τῶν ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ
Εὐτροπίου.

(419) — 'Ιστορία συνοπτικὴ τῆς 'Ελλάδος, διηγημένη
εἰς τέσσαρα μέρη' ὡν τὸ Α', περιέχει ἐν συντόμῳ τὴν Γεω-
γραφίαν τῆς 'Ελλάδος, τὸ Β'. τὴν 'Ιστορίαν τῶν διαφό-
ρων θασιτείων καὶ πολιτειῶν αὐτῆς, τὸ Γ'. μίαν εἰδησιν
περὶ Θρησκείας, Νόμων, 'Αγώνων καὶ ἐθίμων τῶν 'Ελλήνων,
τὸ δὲ Δ'. μίαν σύνοψιν δὲ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν
συντεθεῖσα μὲν ἀγγλιστὶ ὑπό τινος ἀνωνύμου εἰς χρῆσιν τῶν
Σχολείων τῆς Λόνδρας' μεταφρασθεῖσα δὲ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ
εἰς τὴν Γερμανικὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς μετενεγκθεῖσα εἰς τὴν
ἀπλοελληνικὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ Βασιλείου Π. Π. Εύ-
θυμίου, τοῦ ἐκ Κωστάντζικου τῆς Μακεδονίας, εἰς χρῆσιν
τῶν Σχολείων μας' προσδιωνηθεῖσα δὲ τῇ ἐντιμοτάτῃ ἀδελ-
φότητι τῶν ἐν Βιέννη ἐντοπίων 'Ρωμαιοβλάχων.'Ἐν Βιέννη,
ἐν τῇ νέῃ τυπογραφίᾳ. 1807. εἰς 8^η.

(420) — Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Λιν-
ναῖκῆς; ‘Ἐταιρίας τῆς Λόνδρας περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου
τῆς φυσικῆς; ’Ιστορίας, ἴδιαι τέρως δὲ τῆς Βοτανικῆς, συ-
γραφθεῖς μὲν εἰς τὸ ἀγγλικὸν ὑπὸ τοῦ περικλεοῦς ’Ιακώνος
’Οδοάρδου Σμύρνης, θεμελιωτοῦ καὶ προέδρου τῆς αὐτῆς ‘Ἐται-
ρίας, μεταφρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ ’Ιταλικοῦ μετά τινων ὑπο-
σημειώσεων ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Πούλου, τοῦ ἐκ Τριεστίου.
’Εν Βενετίᾳ, 1807. τύποις Πάνου Θεοδοσίου. εἰς 8^η.

(421) — ‘Ο ’Ρουζιέρος, εἴτε ἡ ἡρωϊκὴ του εὐγνωμοσύνη·
δρᾶμα ἡρωϊκὸν τοῦ χυρίου ’Αρρᾶ Μεταστασίου, Καισαρικοῦ
Ποιητοῦ, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ’Ιταλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν
ἡμετέραν ἀπλῆν φράσιν μετὰ στιχουργίας παρὰ Κωνσταν-
τίνου ’Αμπρᾶ τοῦ Λουκᾶ ἐκ Σμύρνης, καὶ ἀφιερωθὲν τοῖς
τιμιωτάτοις, χρησιμωτάτοις καὶ ἐν πραγματευταῖς ἀρίστοις
χυρίοις χυρίοις Πετροκοκκίνῳ καὶ ’Ροδοχανάκῃ. ’Εν Κων-
σταντινούπόλει, 1807. εἰς 8^η.

(422) — ‘Η περιήγησις τοῦ Αὐτοκράτορος Σεγιαμούν-
δου, ἦτοι ὁ Λιθοξόος καὶ ὁ ’Αόμματος· Κωμῳδία εἰς τέσ-
σαρας πράξεις διηρημένη, συντεθεῖσα μὲν ’Ιταλιστὶ ὑπὸ τοῦ
Φεδερίκου, μεταφρασθεῖσα δὲ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Μιχαήλ
Μπαλασάκη, τοῦ Βιέννης. ’Εν Βιέννη, ἐκ τῆς τυπογραφίας
Γεωργίου Βενδότου, 1807. εἰς 8^η.

(423) — ’Αμπουλόδα ’Ισμαήλ, Βασιλέως ’Απαμείας, ἐξ-
τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων περιγραφὴ Χορασμίας, Μαουα-
ραλνάχρης, ἦτοι τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἄξου τόπων,
’Αραβίας, Αἰγύπτου, Ηεραΐδος, ἔτι δὲ τῆς Περσικῆς καὶ
’Ερυθρᾶς θαλάσσης· Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς
’Αραβικῆς διαλέκτου κατὰ τὸν ἐν τῇ Καισαροῦσιλικῇ τῇς
Βιέννης Βιβλιοθήκη κώδηκα, μετά τινων ὑποσημειώσεων,
ὑπὸ Δημητρίου ’Αλεξανδρίδου, ιατροῦ, τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς
Θεσταλίας, καὶ μέλους ἀντεκιστέλλοντος τῶν ἐν ’Ιένη

Ἐταιρεῖων, τῆς τε Ὁρυχτολογικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς· Ἀξιώσαις καὶ φιλοτέρῳ δαπάνῃ τῶν φιλογενεστάτων ἀδελφῶν Κυρίων Ζωσιμάδων Α. Ν. Ζ. καὶ Μ. Ἐν Βιέννη. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀντωνίου Σγυμιδίου· 1807. εἰς 8^η.

(424) — Συλλογὴ ποικίλης Μυθιστερίας· Ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων συγγραφέων, καὶ εἰς τὴν κοινὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον μετενεγένεται, πρὸς εὐφρόσυνον διασκεδασιν ἔχαστης ἡλικίας καὶ γένους τῶν δρμογενῶν, εὖ μήν ἀλλὰ καὶ ἐπωφελῆ κατάληψίν τινα ἡθικῆς, τῶν ταύτην ἐμφρόνως ἀνθυλογουμένων. Ταῦτη ἐπιμελῶς ἐξερευνηθεῖσα, πρῶτον τύπῳ ἐξεδόθη. Σπουδῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ μεταφραστοῦ. Ἐν Κερκύρᾳ· ἔτες σωτηρία 1807. Παρὰ Διονυσίῳ Σαραντοπούλῳ. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ μεταφραστὴς εἶναι ὁ Ιωάννης Κασκαμπᾶς, διάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

(425) — Ἀλφαβητάριον ἀπλοελληνικὸν εὔμεθοδον, αύτομον, πληρεὶς τῶν πρὸς τὴν ὄρθην ἀνάγνωσιν ἀναγκαίων καὶ προσφυῶς ἥρμοσμένον εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν τῶν ἀρχαρίων νέων· Συντεθὲν ὑπὸ Β. Η. Εὐθυμίου κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν μέθοδον, εἰς χρῆσιν τῶν κοινῶν σχολείων τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Συσανίου. Ἐν Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γ. Βενδότη· 1807. εἰς 8^η.

(426) — Εἴος τοῦ Βερτολδίου, υἱοῦ τοῦ πανούργου Βερτόλδου καὶ αἱ γελοιόταται αὐτοῦ ἀπλότητες· Ἄμα δὲ καὶ αἱ ὅξειαι καὶ φρόνιμαι γνῶμαι τῆς Μαρκόλφας· Βιβλιάριον γαριέστατον, νῦν δεύτερον τύποις ἐκδιθὲν καὶ δι' ὥραιων εἰκόνων στολισθέν. Ἐν Βενετίᾳ, 1807. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀγνοῶ τὴν χρονολογίαν τῆς Α'. ἐκδόσεως.

(427) — Σειρᾶς στοιχειώδους τῶν Μαθηματικῶν καὶ Θεοτικῶν πραγμάτειῶν, ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλλεχθεισῶν

ὑπὸ Κ. Μ. Κούρια, Λαρισσαίου. 'Ἐν Βιέννη, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργ. Βενδότου, αὐτῶν'. Τόμ. 8. εἰς 8^η.

(428) — Συλλογῆς τῶν ἐπιτομῆς τοῖς πάλαι γεωγραφηθέντων, τύποις ἀεδωθέντων φιλοτίμῳ δικπάνη τῶν ἐξ Ἰωαννίνων φιλογράφων τάχτων ἀλιελάτην Ζωνιμάνων, χάριν τῶν τῆς; 'Ιλλητικῆς πανεπιστήμεων ἐφιεμένων Ἑλλήνων. Τόμος Πρώτος' Περιέχων Σκέλλας; καὶ 'Ἀνωνύμου τονὸς περίπλους' Ἀγριθημέρου Γεωγραφίας θεολογίας II'. 'Ἀγαθοργίδου, Αννωνος, Αρρέινον, Νεάρχου, Μαρκινοῦ περίπλους' τεμάχ. αττινα Μενίππου καὶ 'Αρτεμισίων' Διοκασίρχου Βίου 'Ελλάδος; καὶ ἀναγραφὴν τοῦ Ηγλίου ὄρους' 'Ισιδώρου Σταθμοὺς Ηαρθιακούς' Σκέλλαντος Ηερείγητον, Ηλιούταρχου περὶ ποταμῶν, καὶ τὴν ἐπιτομὴν τῶν Στράτων Γεωγραφουμένων. 'Ἐν Βιέννη, ἐκ τῆς Σχραμβολικῆς τυπογραφίας. αὐτῶν'. — Τόμος Αεύτερος. Περιέχων Διενυσίου Οίκου μέντης Ηερίπλουν Βεύξενου Ηέρντου Ητολεμαίου Κανόνα ἐπισήμων πόλεων, 'Αρχίταν, καὶ τῶν 'Αστερισμῶν "Μεθεσιν" 'Ανωνύμου Ηαράρθρασιν εἰς τὴν Διενυσίου Ηερείγητον' καὶ ἀποσπασμάτων των Γεωγραφικά. Τούτοις προστέθη 'Αμπουλφέδης' Αποσπάσματα Γεωγραφικά. 'Ἐν Βιέννη, 1808. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. ὁ τόμος οὗτος δὲν σύρει τ' ὅντες τοῦ τυπογράφου, ἀλλὰ περιέχει τὸ ἐν τῷ αὐτού τοῦ 423 σελεύτηράν τον γεωγραφικὸν πόλυμον τοῦ Ἀρτεμισίου, ἀν καὶ ἐπιπλέον θν ἔτος πρότερων. Μετατράπηται δὲ λατ., διτι οἱ ἐκδόσεις τῶν τῆς Γεωγραφικῆς Σελλογῆς δύο τίμων εἶναι οἱ αὗτας Δημήτριος Άλεξανδρίδης.

(429) — 'Ιστορικὸν Χαρτοπλάγνων, περιέχων ἐπιτομὴν τῆς 'Ιλλητικῆς 'Ιστορίας, . . . καὶ οἰστος προσγενῖτας γενεαλογικῶν τῆς ἀρχαίας 'Ιστορίας. 'τὸν Βιέννη, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότου, 1808. εἰς 12^η'.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλιαρίδιον τοῦτο, ὡφελιμώτατον διὰ τοῦτο

παῖδες, εἶναι διηγημάτων εἰς ΝΔ'. Πινακίδας μὲν μικρὰς ἵχνογραφίας. Μετεφράσθη δὲ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὸς ἀλεξανδρεῖον Βασιλείου, προσθέσαντος τὸ Γαλλικὸν κείμενον μεθηρμηνευμένον εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλώσσαν.

(430) — "Οὐειρον, η θάνατος τῆς ἀστέριμου Μαρίας Γκίκα, εἰς βιβλίον δύο, ποιηθὲν ὑπὸ Ζαχαρίου Μαυρούδη. Ἐν Βιέννη, τυπος Βενδότεος. 1808. εἰς 12^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ τέλει εὑρίσκεται ἔτερον ποιημάτιον ἐπιγραφέουν *Nostra Iglesia*, πλήρες ποιητικῶν χαρίτων.

(431) — 'Ἐπιστολάριον καινωρεῖς, εἰς χρῆσιν τῶν περὶ τὴν σπουδὴν καὶ ἐμπορίαν καταγινομένων νέων, σχεδιασθὲν ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Διορόλαρεως' καὶ τύποις ἐκδόθεν ἀναλόμασι τῶν Κυρίων αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότου, 1808. εἰς 8^ο.

(432) — Στοιχεῖα τῆς Λογικῆς καὶ Ἡθικῆς φιλοσοφίας, ὡν προηγεῖται 'Ιστορία Φιλοσοφίας, συγγραφέντας μὲν εὔμεθόδως ὑπὸ Ἰωάνν. Ἀνεκκίου τοῦ περικλεεστάτου νομικοῦ, ἐν "Ἀλλῃ σχολαρχήσαντος". Μεταφρασθέντα δὲ φιλοπόνως ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν 'Ελλάδας φωνὴν ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς ἀρχοντος μεγάλου Βοργίεων Κυρίου Γρηγ. Βραχαρίζου Βασταράδα, οὗ καὶ φιλοτίμῳ δικτύῳ νέμονται δωρεὰν πᾶσι τοῖς φιλομαθίσι. Ἐν. Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότου, 1808, εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰδότης τοῦ πονηρατος τούτου εἶναι ὁ Νεόφυτος Δωύκας.

(433) — 'Ιστορία Ναπολέοντος πρώτου Αὐτοκράτορος τῶν Ἱ'άλλων, Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὑπερασπιστοῦ τῆς τοῦ 'Ρήνου Συμμαχίας' νῦν πρῶτον μετενεγκέσσα ἐκ τῆς 'Ιταλικῆς εἰς τῶν Γραικῶν παρὸς Σπυρίδωνος Βλαχντῆ. Ἐν Βενετίᾳ. 1808. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. Τόμ. 3. εἰς 8^ο.

(434) — 'Ἐπιτομὴ χρονολογικὴ τῆς γενικῆς 'Ιστορίας' ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέρων μετενεγκέσσα διάλεκτον,